

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 4Csp/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119460660
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2021:6119460660.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpený SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanej A. S., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX Q. XX, občan SR, o zaplatenie 5 101,13 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 5 101,13 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4 896,45 eura od 23.7.2019 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi náhradu trov konania proti žalovanej nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca podanou žalobou uplatnil voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy 5 101,13 eura s príslušenstvom.

2. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že dňa 14.11.2018 uzatvoril žalobca so žalovanou stranou zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „Úverová zmluva“). Na základe Úverovej zmluvy žalobca poskytol v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov žalovanej strane bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 5 000 EUR. Žalovaná strana bola v súlade s Úverovou zmluvou povinná splácať úver mesačnými splátkami. Splatnosť prvej splátky bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá na 25.11.2018. Splátka bola splatná vždy 25. deň príslušného kalendárneho mesiaca. Podľa Úverovej zmluvy je v prípade nesplácania úveru žalobca oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný. Žalovaná strana poskytnutý úver riadne nesplácala, napriek tomu že žalobca upozornil žalovanú stranu na jej omeškanie so splácaním úveru a možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Keďže žalovaná strana úver nesplácala, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 22.7.2019 a požiadal žalovanú stranu o okamžité splatenie

-2- 4Csp/40/2020

celého zostatku úveru vo výške: 5 101,13 eura, ktorý pozostáva z: nesplatenej istiny úveru vo výške: 4 896,45 EUR nezaplatených úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti vo výške: 150,68 eura nezaplatených poplatkov vo výške 54 eura. Žalobca si zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % p.a., a to iba zo sumy nesplatenej istiny úveru (4 896,45 eura). Žalobca teda nepožaduje zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy úrokov a poplatkov, na ktoré žalobcovi vznikol nárok do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Prehľad splátok do vyhlásenia predčasnej splatnosti vyplýva z aktuálneho stavu úveru z bankového informačného systému vedeného v súlade so zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov. Žalovaná istina tak predstavuje 5 101,13 eura (4 896,45 eura /nesplatená istina + 150,68 eura/ nesplatené úroky do vyhlásenia predčasnej splatnosti + 54 eur/ nesplatené poplatky). Uvedené zahrnutie položiek nesplatených úrokov a poplatkov do časti formulára

„istina“ žalobca realizuje v dôsledku toho, že elektronický formulár pre podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu neobsahuje samostatné kolónky pre uvedenie týchto vyčíslených nárokov.

3. Okresný súd v Banskej Bystrici vydal platobný rozkaz dňa 8.1.2020 sp. 24Up/1901/2019, proti ktorému žalovaná podala odpor, ktorý odôvodnila nasledovne:

4. „Zväzok titulom ktorého ma žaluje žalobca vznikol z úverovej spotrebiteľskej a formulárovej zmluvy, ktorú vopred pripravil a jednostranne nadiktoval v nej jednotlivé ustanovenia výlučne právny predchodca žalobcu. Ja ako dlžník a teraz žalovaný som do predmetnej zmluvy fakticky nemohol uviesť nič čo by vychádzalo z osobitne vyjednaných podmienok. Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.11.2018 (ďalej len „Zmluva“) uzatvorená medzi mnou a žalobcom je zmluvou, ktorá priamo spadá do právneho režimu zák. č. 129/2010 Z. z., čo potvrdzuje aj ustanovenie § 52 zák. č. 40/1964 Zb., a teda na Zmluvu je potrebné nahliadať ako na spotrebiteľskú a tak ju aj posudzovať, teda podľa noriem občianskeho práva. V zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb., spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa odôvodnenia rozsudku NS SR sp. zn.: 3MCdo/14/2014 zo dňa 21.04.2015, mal by tiež zohľadniť § 52 ods. 2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka, podľa ktorého všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Podľa uznesenia ÚS SR zo dňa 19.06.2013, sp. zn. I. ÚS 402/2013-10 - prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv dodávateľa. Podľa rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24 Co/130/2011 zo dňa 06.03.2012, z formy a obsahu zmluvy, uzatvorenej medzi účastníkmi konania, je zrejme, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal navrhovateľ už pripravenú a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa odporcov, pričom odporcovia obsah tejto zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohli ovplyvniť ani neovplyvnili. Právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou zmluvou o úvere je nevyhnutné posudzovať podľa zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat lex generalis, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ust. § 52 a naši. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných

-3- 4Csp/40/2020

ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Na základe Zmluvy mi žalobca poskytol úver vo výške 5000,- € s tým, že ja som sa ich zaviazala vrátiť v 96 mesačných splátkach vo výške po 75,59 € (1. až 95. splátka) mesačne a 96. splátka vo výške 74,52 €. Žalobca v Zmluve uviedol, že RPMN je vo výške 10,30 % p. a. (správna má byť podľa môjho názoru 10,35 % p. a.) s tým, že celkovú čiastku, ktorú mám zaplatiť je suma 7255,57 €. Vzhľadom k tomu, že som mala údajne porušiť platobnú disciplínu mi žalobca mal listom oznámiť, že k 22.07.2019 sa úver titulom Zmluvy stáva predčasne splatným. Musím uviesť, že Zmluva zrejme z dôvodu, aby som jej nemohol dostatočne porozumieť má pomerne mátauce ustanovenia. Konkrétne ide o to, že splátka je vyjadrená zložitou, namiesto toho, aby žalobca uviedol, že výška mesačnej splátky je 69,57885 € (bez poistenia), resp. 75,57885 € (s poistením), výšku splátky delí na 1. až 95. a následne na 96. splátku, čo podľa môjho názoru nie je presné uvedenie výšky splátky tak ako ju má na zreteli zákon č. 129/2010 Z. z.. Ďalej musím podotknúť, že okrem iného zo Zmluvy nevyplývajú všetky predpoklady, resp. akými údajmi sa žalobca riadil pri výpočte RPMN, ani zo Zmluvy nevyplývajú celkové náklady spojené s úverom. Mám za to, že úver poskytnutý titulom Zmluvy je bezúročný a bez poplatkov, nakoľko Zmluva neobsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti, tie ktoré obsahuje sú v rozpore s právom, a preto je úver nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca si voči mne účtoval rozličné poplatky, vzišlé z neprijateľných zmluvných podmienok, a preto žiadam, aby ich súd započítal na istinu úveru. Ďalej v tejto veci namietam aj aktívnu legitimáciu žalobcu na podanie, resp. zotrvanie v pozícii žalobcu vo veci, nakoľko mám za to, že nedošlo k správne zosplateniu pohľadávky vzišlej zo Zmluvy. Ďalej musím uviesť, že úver bol poistený, pričom ja som prestala splácať z dôvodu, že som prišla o prácu - môj zamestnávateľ hromadne prepúšťal. Som toho názoru, že žalobca si v prvom rade má a mal uplatniť svoje nároky voči

poisťovni, ktorá mi daný úver poskytla. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 129/2010 Z. z., (v znení účinnom od 01.09.2018 do 31.12.2018, t. j. v čase zatvorenia Zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Z dôvodu mojej právnej istoty namietam aj premlčanie jednotlivých splátok, ako aj celého dlhu. Taktiež zmluvný úrok, ktorý si žalobca voči mojej osobe účtoval je neprimerane vysoký. V prípade, že by súd neuznal to, že úver je bezúročný a bez poplatkov, žiadam súd, aby tento zmluvný úrok podstatným spôsobom moderoval smerom nadol, nakoľko jeho súčasná výška je podľa mňa úžernícka. V zmysle rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn.: 24Co/587/2015. v tomto kontexte treba posudzovať aj akceptovateľnosť spracovateľského poplatku, ktorý si veriteľ v predmetnom zmluvnom vzťahu nárokuje. Sám navrhovateľ opodstatnenosť tohto poplatku odvíja od práva na odplatu za poskytnutie úveru, a práve v tom je zásadný rozpor, vedúci k správne záveru súdu prvého stupňa o neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky. Z označenia spracovateľský poplatok je jednoznačné, že má ísť o poplatok za spracovanie úveru, t. j. za úkony zo strany veriteľa súvisiace s poskytnutím úveru, ako napr. oslovenie dlžníka, zistenie jeho údajov, vypracovanie a uzavretie konkrétnej zmluvy, a teda úkony na strane veriteľa, ktoré sú nevyhnutné pre uzavretie konkrétnej zmluvy, ktoré sú internou záležitosťou veriteľa a súčasťou jeho nákladov. Odplata za poskytnutý úver má byť dojednaná jednoznačne, a to napr. dojednaním úroku, a nie je dôvod odplatu za poskytnutý úver skrývať pod akýsi spracovateľský poplatok. V zmysle rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn.: 24Co/587/2015. rovnako poplatok za upomienku v paušálnej výške nie je možné považovať za akceptovateľnú prax. Aj v tomto prípade ide o neprijateľnú podmienku, ktorá je v rozpore s § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, spočívajúcu v neprimerane vysokej sankcii, ktorej výška nie je odôvodnená nákladmi veriteľa. Poplatok nereflektuje podstatné skutočnosti ako napríklad výška spotrebiteľského úveru, doba splácania, počet zostávajúcich splátok spotrebiteľa do splnenia záväzku a pod., naopak, je stanovený pevnou sumou, v

-4- 4Csp/40/2020

danom prípade 25,- Eur, ktorá nie je racionálne odôvodnená. Tento poplatok je spôsobilý ohroziť ekonomický záujem spotrebiteľa, nakoľko je neúčelný a uvedená podmienka je v rozpore s ustanoveniami § 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. z. 18Co/109/2011 zo dňa 21.11.2012, odvolací súd zastáva názor, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napíňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná (napr. úroky z omeškania nad limit podľa nar. vl. 87/1995 Z. z.). Za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie „ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Odvolací súd si osvojuje v tomto smere nemeckú názorovú líniu, podľa ktorej či už administratívna agenda alebo posúdenie bonity predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti. Rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenburgu (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006 č. k. 7 U 17/06: Odvolací súd si v tomto smere osvojuje nemeckú názorovú líniu, podľa ktorej či už administratívna agenda alebo posúdenie bonity predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa, a preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti. V tomto zmysle za neprijateľné súdy posúdili napríklad paušálne náklady s uplatnením pohľadávky, zmluvné sankcie, úroky z omeškania a cenu odplaty za poskytnutie úveru. Odvolací súd za neprijateľnú podmienku určil aj ustanovenie úverovej zmluvy, ktoré veriteľovi umožňovalo inkasovať prvú splátku a poplatok už pri poskytnutí úveru. Podľa rozsudku Okresného súdu Skalica sp. z. 1C/286/2012 zo dňa 20.08.2013, súd v rámci skúmania podmienok uzavretej spotrebiteľskej zmluvy podrobil súdnej kontrole dohodnutú podmienku platenia poplatku za správu úveru. Podľa výpisu z úverového účtu žalobca pravidelne účtoval žalovanej poplatky uvádzané opakovane vo výpise z účtu napr. pravidelný mesačný poplatok za správu úveru, poplatky za upomienky. Súd má za to, že sa jedná o podmienku neprijateľnú a stotožňuje sa s rozhodovacou líniou potvrdenou Vrchným krajským súdom Karlsruhe z 3. mája 2011 (17 U 192/10), podľa ktorej je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované a vykonávané vo vlastnom záujme dodávateľa (bod 34. rozsudku). To platí aj pri poplatku za vedenie úverového účtu, keď

vedenie úverového účtu nepredstavuje samostatnú odplacnú službu banky klientovi, práve naopak slúži výhradne záujmom banky. Pri splácaní úveru banke, slúži úverový účet v prvom rade účtovným, resp. zúčtovacím účelom banky, ktorá prostredníctvom svojho vnútorného vedenia účtov vo vlastnom záujme sleduje stav plnenia úverového vzťahu dlžníkom. Naproti tomu spotrebiteľ, ktorý si pravidelne plní svoju povinnosť splácať úver - dlh, nie je na vedenie osobitného účtu bankou, s cieľom mať o splácaní úveru prehľad, odkázaný. Taktiež na poplatok za upomienku niet žiadneho zákonného nároku, nemôže patriť veriteľovi v prípade, keď si tento uplatňuje paušálnu náhradu ujmy za omeškanie. Súd mal v konaní preukázané, že žalovaná plnila na splatenie úveru len čiastočne a dostala sa do omeškania so splácaním mesačných splátok. Z obsahu žaloby a ani predložených listinných dôkazov žalobca nepreukázal aké konkrétne sumy boli započítané z plnenia žalovanej na účtované poplatky za vedenie účtu, upomienky na poplatok za poskytnutie úveru (zmluva o splátkovom úvere zo dňa 27.9.2006). Ďalej spochybňujem taktiež žalobcom uplatňovanú istinu, nakoľko žalobca túto vyčíslil tak, že do nej zaúčtoval všetky plnenia účtované žalobcom vrátane tých, ktoré vzišli z neprijateľných obchodných

-5- 4Csp/40/2020

podmienok, úžernického úroku, úrokov z omeškania, sankcií a pod.. Mám za to, že som na úver titulom Zmluvy zaplatila viac ako uvádza žalobca. Som toho názoru, že žalobca si odpočítal z mnou uhradenej sumy nie len úroky, ale aj nároky vzišlé s ním protizákonne účtovaných poplatkov, a teda mohla mu vyjsť suma, ktorú uviedol v žalobe, avšak s ktorou však kategoricky nesúhlasím, a žiadam, aby všetky mnou poukázané plnenia boli započítané na istinu úveru. Podľa rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn.: 6C/444/2013 zo dňa 28.02.2014, podľa súdu dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov platia len do splatnosti dlhu, t. j. splátok a od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj z úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. V danej veci navrhovateľ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti a tým treba považovať celý dlh za splatný a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie aj úrokov z úveru. Okrem uvedeného je nutné uviesť, že márn za to, že žalobca hrubým spôsobom zanedbal svoju povinnosť vynaložiť odbornú starostlivosť na účel posúdenia schopnosti mojej osoby splácať úver. V čase rozhodnom som mala aj iné úvery, ktoré som splácala, ako aj musím uviesť, že v čase rozhodnom som bola zamestnaná, mala som minimálnu mzdu, pričom môj manžel je dlhodobo invalidný dôchodca s minimálnym príjmom. Nikto sa ma nepýtal či mám aj iné úvery, ktoré musím splácať. Mám teda za to, že žalobca HRUBÝM spôsobom zanedbal jeho zákonné povinnosti uvedené v § 7 zák. č. 129/2010 Z. z.. Podľa ustanovenia § 7 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z., (v znení účinnom od 01.09.2018 do 31.12.2018, t. j. v čase uzatvorenia Zmluvy), veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky 17a) sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch a úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu) tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17. Podľa ustanovenia § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., (v znení účinnom od 01.09.2018 do 31.12.2018, t. j. v čase uzatvorenia Zmluvy), ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42. Pri podrobnom skúmaní Zmluvy je možné skonštatovať, že Zmluva a jej prílohy obsahujú množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré navrhujem, aby súd vyhlásil ex offa v rozhodnutí samom, ktoré vydá v tejto veci. Z dôvodu právnej istoty namietam aj platnosť uzatvorenej Zmluvy (vrátane premlčania nárokov voči mne z titulu bezdôvodného obohatenia). Podľa ustanovenia § 299 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ak sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a žalovaným je spotrebiteľ, súd nevydá platobný rozkaz, ak spotrebiteľská zmluva alebo iné zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou obsahujú zmluvnú podmienku, ktorá je neprijateľná. Podľa rozsudku Európskeho súdneho dvora vo veci C-240/98 - Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero, ochrana poskytovaná spotrebiteľom Smernicou Rady 93/13/EEC z 5. apríla 1993 o neprimeraných, nečestných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách má za následok, že národný súd môže svojim vlastným návrhom určiť, či je zmluvná podmienka nečestná, počas svojho predbežného zhodnotenia pokiaľ ide o fakt, či sa môže k nároku prikrčiť pred národnými súdmi. Národný súd je

povinný počas použitia ustanovení národného práva, ktoré sú skoršieho alebo neskoršieho dátumu než uvedená Smernica, interpretovať ich pokiaľ je to

-6- 4Csp/40/2020

možné v svetle presného znenia a účelu Smernice. Požiadavka o výklad v zhode so Smernicou žiada národný súd zvlášť podporiť výklad, ktorý by na jeho vlastný návrh nepovolil jurisdikciu naň delegovanú na základe neprímeranej, nečestnej podmienky. Európsky súdny dvor vo veciach týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa konštatoval okrem iného aj, vo svetle týchto zásad Súdny dvor stanovil, že vnútroštátny súd má posudzovať ex offo nekalú povahu zmluvnej podmienky (rozsudok Mostaza Claro). Citované zákonné ustanovenie, ako aj súdne rozhodnutie znamená, že súd je ex offo povinný skúmať celú zmluvu vrátane príloh, a to aj napriek tomu, že žalobca výslovne uvedie, že si neuplatňuje peňažné plnenie z tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky. Uvedené sleduje cieľ, aby konajúci súd ex offo vo výroku rozhodnutia vo veci samej uviedol všetky neprijateľné zmluvné podmienky, tak ako to vo svojom rozhodnutí konštatoval SD EÚ vo veci C-240/98 - Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero. Súdu ďalej oznamujem, že som fyzickou osobou - nepodnikateľ, neuznávam žalobcové nároky voči mojej osobe v celom rozsahu, žalobcom uplatňovaný nárok nevediem v účtovníctve, nie som platca DPH (t. j. nárok som nevedla v kontrolnom výkaze), nebola mi žalobcom v tejto veci doručená faktúra, resp. nemám o tom vedomosť. Zároveň namietam miestnu príslušnosť súdu, nakoľko Okresný súd Banská Bystrica nie je v tejto veci mieste príslušným, ale miestne príslušným súdom je Okresný súd Svidník. Na základe vyššie uvedených skutočností ako žalovaná navrhujem, aby súd zrušil mnou napadnutý platobný rozkaz a vo veci samej rozhodol tak, že žalobu žalobcu zamietá v celom rozsahu, zároveň aby ex offo vyslovil všetky neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v Zmluve a jej prílohách, ďalej aby vyslovil, že úver poskytnutý žalobcom z titulu Zmluvy je bezúročný a bez poplatkov a zároveň, aby vyslovil, že žiadnej zo strán nepriznáva náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 257 CSP z dôvodu mojej zlej finančnej situácie. V prípade, že by súd priznal hoci aj čiastočný nárok žalobcu voči mojej osobe si dovoľujem požiadať súd, aby mi tento prípadný nárok umožnil zaplatiť v mesačných splátkach vo výške 10,- € mesačne, a zároveň aby v zmysle ustanovenia § 257 CSP nepriznal žiadnej zo strán náhradu trov konania, nakoľko ja som toho času na rodičovskej dovolenke a manžel je invalidný dôchodca (máme dve mal, deti) teda máme minimálne príjmy. V prípade, že by súd priznal trovy žalobcovi, žiadam, aby ;om aj tieto mohol splácať v mesačných splátkach vo výške 10,- € mesačne, ktoré by som začala hradiť po úhrade hlavného záväzku, t. j. istiny s prísl.“

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že ak strana neunesie bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany, nastupuje ako procesný následok uplatnenie domnienky, že skutkové tvrdenia protistrany sú nesporné. Nesporné skutočnosti nie sú predmetom dokazovania a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Vecné odôvodnenie odporu preto musí mať kvalitu účinného popretia, na základe ktorého sa bude uplatnený nárok žalobcu javiť prinajmenšom ako sporný. S prihliadnutím na odpor žalovanej je zrejmé, že neobsahuje skutočnosti alebo právne posúdenie, ktoré by spochybnili žalobcom tvrdý nárok (ŠTEVČEK, M., FICOVÁ, S., BARICOVÁ, J., MESIARKINOVÁ, S., BAJÁNKOVÁ, J., TOMAŠOVIČ, M. a kol.: Civilný sporový poriadok. Komentár. C.H.BECK, Praha 2016, s.

991). Nesubstancovaný prednes nedovoľuje posúdiť, či je právne významný a ani nemôže byť dokazovaním zistené, či zodpovedá pravde (MACUR, J.: Břemeno substacování v civilním soudním řízení. In: Bulletin advokacie č. 6-7/1999, s. 7). Z procesného hľadiska je preto žalobcovi odňatá možnosť zaujať k jednotlivým námietkam žalovanej kvalifikované stanovisko. Podaný odpor preto považuje žalobca v celom rozsahu za nedôvodný. Žalovaná účelovo popiera skutkové tvrdenia žalobcu, pričom vlastné tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázala. Napriek neúčinnnej procesnej obrane žalovanej (§ 151 ods. 2 CSP) uvádza žalobca stanovisko k jednotlivým námietkam: A) K vznesenej námietke premlčania a riadnemu zosplatneniu úveru Námietka premlčania vznesená zo strany žalovanej je neurčitá,

-7- 4Csp/40/2020

keďže z nej vôbec nevyplýva, kedy malo dôjsť k údajnému premlčaniu žalobcom uplatneného nároku. Odhliadnuc od uvedeného žalobca uvádza, že mohol nárok na zaplatenie úverovej pohľadávky uplatniť na príslušnom súde najskôr dňa 23.7.2019 (actio nata), t.j. nasledujúci deň po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Písomné oznámenie o predčasnej splatnosti úveru bolo žalovanej riadne zasielané a doručené na adresu jej trvalého pobytu, čo žalobca preukázal aj listinnými dôkaznými prostriedkami. Podľa žalobcom predloženého aktuálneho stavu úveru bola žalovaná pred samotným vyhlásením predčasnej splatnosti úveru v omeškaní dlhšie ako 3 mesiace, keď neuhradila dohodnuté mesačné splátky za marec až jún 2019. Napokon, žalovaná bola listom žalobcu zo dňa 25.6.2019 vyzvaná na splatenie dlžnej časti úveru a osobitne upozornená na možnosť predčasného zosplatnenia

úveru. Návrh na začatie konania bol na Okresný súd Banská Bystrica podaný dňa 11.12.2019, t. j. v trojročnej premlčacej lehote podľa OZ. K uplatneniu nároku žalobcu teda došlo včas. B) K RPMN Podľa § 9 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2018, t. j. v čase uzavretia zmluvy (ďalej iba „ZoSÚ“): „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.“. Rovnako neobstojí tvrdenie žalovanej, že: „Žalobca v Zmluve uviedol, že RPMN je vo výške 10,30 % p. a. (správna má byť podľa môjho názoru 10,35 % p. a.) s tým, že celkovú čiastku, ktorú mám zaplatiť je suma 7.255,57 €.“. Nota bene, z citovaného všeobecného tvrdenia paradoxne vyplýva, že žalovaná fakticky vyčíta nižšiu sadzbu RPMN, čo je evidentne v jej prospech. Žalobca naďalej trvá na tom, že RPMN je v zmluve o úvere uvedená v správnej výške. Žalovaná žiadnym spôsobom neuviedla akým spôsobom vypočítala RPMN. Z uvedeného dôvodu nie je žalobca spôsobilý relevantne sa vyjadriť k úvahe žalovanej. Žalobca sa môže iba domnievať, že žalovaná použila na výpočet RPMN „internetovú kalkulačku“. Takýto postup nemožno považovať za legitímny a zákonný. Odhliadnuc od toho, že nie je jasné, ktorý nástroj mal byť pri výpočte použitý, akým spôsobom uvedený nástroj funguje a aký vzorec v danom výpočte využíva, už len zo vstupných údajov takýchto nástrojov vyplýva, že nie sú schopné vypočítať RPMN presne a môžu slúžiť maximálne ako pomôcka pre orientáciu spotrebiteľa pri výbere úveru. Vstupné údaje takýchto kalkulačiek totiž vo všeobecnosti vyžadujú iba minimum vstupných údajov ako výšku pôžičky, celkovú vrátenú sumu, dobu splácania úveru, prípadne výšku splátky. napr.: Suma pôžičky: EUR, Suma, ktorá bude splatená: EUR, Doba splácania: dní (denné splátky) týždňov (týždeň Naproti tomu zákonný vzorec na výpočet RPMN operuje s podstatne väčším množstvom údajov: $suma\ C_k (1 + X) na -tk = suma\ D_l (1 + X) na -Sl k=1 l=1$ Iba dosadením kompletných a korektných údajov do vzorca je možné určiť RPMN, v tomto prípade 10,30 % tak, ako je to uvedené v zmluve o úvere. Pre úplnosť dodávame, že v zmysle prílohy č. 2 písm. d) ZoSÚ sa výsledok výpočtu sa vyjadruje s presnosťou aspoň na jedno desatinné miesto. Ak sa hodnota číslice na nasledujúcom desatinnom mieste rovná alebo je väčšia ako 5, číslica na danom desatinnom mieste sa zvýši o jeden. Pre ilustráciu zasielame údaje z nástroja zverejneného na portále: <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>> Podľa ktorého je RPMN vo výške 10,21 %. V tejto súvislosti zdôrazňujeme, že v súlade s § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ sa za bezúročný a bez poplatkov považuje iba úver, pri ktorom je RPMN uvedená nesprávne v NEPROSPECH SPOTREBITEĽA. Keďže hodnota RPMN v zmluve je 10,30 %, aj v danom prípade by bola RPMN uvedená vo výške, ktorá nie je spojená so sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti (skutočná RPMN je výhodnejšia ako žalovanou -8- 4Csp/40/2020

deklarovaná vo výške 10,35 %). V zmluve o úvere je inter alia bližšie špecifikovaná výška, počet a platobný deň jednotlivých splátok, rovnako spôsob výpočtu celkových nákladov zmluvy o úvere, teda všetky predpoklady na výpočet RPMN. Vzhľadom na uvedené skutočnosti možno konštatovať, že zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti požadované právnou úpravou, ktorá bola platná a účinná v čase jej uzavretia, a to dokonca nad rámec vyžadovaný zákonom. V tejto súvislosti poukazujeme na záväzný rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia a.s. v. Klára Bíróová, C-42/15, podľa ktorého: „Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny.“ C) K uplatnenej istine vo výške 5.101,13 EUR s prísl. Z obsahu žaloby a jej príloh jednoznačne vyplýva, že uplatnená istina vo výške 5.101,13 EUR (4.896,45 + 150,68 + 36 + 18) pozostáva zo súčtu: nesplatennej istiny vo výške 4.896,45 EUR (keďže žalovaná po vyhlásení predčasnej splatnosti neplnila svoj dlh ani len čiastočne, čo vyplýva aj z predloženého aktuálneho stavu úveru ku dňu 30.11.2019, výška istiny ostala rovnaká ako v deň vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru) - nesplateného riadneho úroku do vyhlásenia predčasnej splatnosti vo výške 150,68 EUR (úrok vo výške 125,04 EUR je identifikovaný aj vo výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 22.7.2019), nesplatených poplatkov za upomienky vo výške 36,- EUR a poistné vo výške 18,- EUR (taktiež uvedené vo výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 22.7.2019) Uvedené zahrnutie položiek nesplatených úrokov, poplatkov a poistného do časti formulára „istina“ žalobca realizoval v dôsledku toho, že elektronicky formulár pre

podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu neobsahuje samostatné kolónky pre uvedenie týchto vyčíslených nárokov.

Paušálne a účelové rozporovanie výšky uplatnenej istiny, spočívajúce iba na "kategorickom nesúhlase" žalovanej, je v danom prípade neúčinné (§ 151 ods. 2 CSP). A už vôbec ho nemožno považovať za "vecné" odôvodnenie. D) K skúmanej bonite žalovanej pred uzatvorením úverovej zmluvy. K realizovanému skúmaniu bonity žalovanej uvádzame postup jednotlivých úkonov žalobcu, vrátane jeho zistení: išlo o predschválený úver, pri ktorom bol žiadateľke potvrdený príjem vo výške 300,- EUR (deklarovaný príjem vo výške 460,- EUR nebol dopytom do Sociálnej poisťovne potvrdený), výdavky žiadateľky boli overené dopytom do úverového registra, žiadateľka si uvádzala rodinný stav vydatá a 1 vyživované dieťa, banka žiadateľke poskytla úver vo výške 5.000,- EUR na 8 rokov s mesačnou splátkou vo výške 69,59 EUR + mesačným poistným za poistenie úveru vo výške 6,- EUR. K vyššie uvedeným skutočnostiam žalobca zároveň predkladá súdu reporty zo SRBI (Spoločný register bankových informácií), EOS KSI a Sociálnej poisťovne. Za daných okolností žalobca riadne posúdil bonitu žalovanej a reálnu schopnosť uhradiť svoje záväzky, pričom po celý čas postupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle ustanovení § 7 a 16 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. E) K uzavretému poisteniu schopnosti splácať úver Žalovaná namieta, že žalobca si mal uplatniť svoje nároky voči poisťovni, ktorá daný úver poistila. S argumentáciou žalovanej sa nestotožňujeme, keďže žalovaná nijakým spôsobom nepreukázala splnenie poistných podmienok na vyplatenie poistného plnenia, ani realizáciu akýchkoľvek úkonov voči poisťovni. Za daných okolností je vecná reakcia na nepreukázané tvrdenia žalovanej objektívne nemožná. F) K údajnej neplatnosti úverovej zmluvy Vo vzťahu k domnejšej neplatnosti úverovej zmluvy poukazujeme na nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV.

-9- 4Csp/40/2020

ÚS 5/2014, v ktorom zdôraznil, že jedným zo základných princípov výkladu zmlúv je priorita výkladu, ktorý vedie k platnosti zmluvy, pred takým výkladom, ktorý vedie k neplatnosti, ak do úvahy prichádzajú obidva výklady. Neplatnosť zmluvy má byť teda výnimkou, a nie zásadou. Taká prax, keď všeobecné súdy preferujú celkom opačnú tézu uprednostňujúcu výklad vedúci k neplatnosti zmluvy pred výkladom nezakladajúcim jej neplatnosť, preto nie je ústavne konformná a je v rozpore s princípmi právneho štátu vyplývajúcimi z čl. 1 Ústavy.

„Prehnané formalistické požiadavky všeobecného súdu na formuláciu predmetu zmluvy sú ústavne neakceptovateľné. Úloha všeobecného súdu pri hľadaní riešenia súdnej právnej veci a interpretácii relevantných právnych úkonov totiž nespočíva vo „vyhľadávaní“ dôvodov neurčitosti predmetu zmluvy (prípadne iných dôvodov jeho neplatnosti), ale v poskytnutí súdnej ochrany účastníkom občianskeho súdneho konania. Táto má byť založená okrem iného aj na zohľadnení a plnej aplikácii všetkých zákonných kritérií platných pre výklad právnych úkonov a súčasnej preferencii výkladu v prospech platnosti, a nie neplatnosti právneho úkonu“ (Ústavný súd SR sp. zn. I. ÚS 640/2014). G) K "množstvu" neprijateľných zmluvných podmienok Keďže z obsahu podaného odporu nemožno jednoznačne identifikovať, ktoré zmluvné podmienky považuje žalovaná za neprijateľné, žalobca sa objektívne nemôže vecne vyjadriť k uvedenej námietke. H) K návrhu žalovanej o možnosť povolenia splátok vo výške 10,- EUR/mesačne. Žalobca s návrhom žalovanej nesúhlasí. Súd síce nie je *expressis verbis* normatívne limitovaný v možnosti uloženia peňažnej povinnosti v splátkach, nemôže však takto „zhovievavo“ rozhodovať bez ďalšieho. Súd je povinný náležite zdôvodniť, na základe akých skutočností umožnil žalovanej pohľadávku splácať, aby bolo aj v tejto časti jeho rozhodnutie preskúmateľné. Presvedčivosť a dôvodnosť takéhoto postupu

však nemôže vychádzať výlučne z tvrdení žalovaných, bez predloženia akýchkoľvek dôkazných prostriedkov a komplexného zohľadnenia skutkových a právnych okolností daného prípadu. Zákonodarcom vytvorený priestor pre sudcovskú úvahu nie je „bezbrehý“, ale vyžaduje, aby akýkoľvek procesný postup bol preskúmateľný a racionálne odôvodnený. Ak totiž sudca umožní žalovanej splácať pohľadávku takým spôsobom, že žalobca môže očakávať úplné uspokojenie až o niekoľko desiatok rokov (len splatenie priznanej istiny vo výške 5.101,13 EUR bez príslušenstva, by trvalo žalovanej pri mesačnej splátke 10,- EUR / mesačne - cca. 43 rokov(!) pri stabilnej platobnej disciplíne) je nevyhnutné, aby bola sudcovská úvaha objektivizovaná a dôvody takéhoto rozhodnutia bližšie konkretizované. Tendenčný postoj súdneho orgánu v prospech spotrebiteľa, prejavom ktorého je zámerná snaha deštruovať zmluvné a zákonné práva veriteľa, evidentne porušuje základný princíp rovnosti strán, ako aj princíp právnej istoty a predvídateľnosti práva. V tejto súvislosti poukazujeme na odlišné stanovisko podpredsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky a bývalého predsedu občianskoprávneho kolégia NS SR JUDr. Milana Lálíka v náleze zo dňa 24.10.2013 sp. zn. I. ÚS 547/2012 , v ktorom

pomerne ilustratívne poukázal na zjavnú a neudržateľnú predimenzovanosť ochrany spotrebiteľa a „démonizovanie“ veriteľskej pozície - v neprospech právnej istoty a celkového doterajšieho vnímania objektívneho práva v podmienkach kontinentálnej právnej kultúry: „Všeobecné súdy vrátane ústavného súdu ochranu spotrebiteľov pustili už tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavrú akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek čo sa prieči zdravému rozumu (v zmysle „ten chudák ani nevie, čo podpísal“, ale „peniaze mohol zobrať“), a to sa už dotýka samotnej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti. (ods. 2) Taký postup orgánov ochrany práva je nielenže absolútne „nevýchovný“, paternalistický, ale aj absurdný a v rozpore so zásadou rovnosti, vigilantiibus iura, neminem laedere a pod., ktoré by mali v podstate platiť aj pre

-10- 4Csp/40/2020

„privilegovaného“ spotrebiteľa; opakom je potom neprípustné zvýhodňovanie dlžníka oproti veriteľovi, ktorému inak reálne hrozí riziko nevykonalosti ani len elementárneho nároku bez akéhokoľvek príslušenstva voči dlžníkovi, ktorý sa tak neoprávnené obohacuje na jeho úkor za asistencie súdov. (ods. 3) Preto ak nedôjde k racionálnemu zvratu v doterajšej judikatúre súdov, opäť vrátane ústavného súdu, existujúce bagateľné spory tak zahltia všetky súdy Slovenskej republiky (čo je už reálne) a ochromia nielen výkon ich spravodlivosti, ale narušia aj dôveru občanov v právo, právny poriadok, a tým aj v právny štát (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR).“ (ods. 4). Dávame do pozornosti aj odlišné stanovisko sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky JUDr. Rudolfa Tkáčika v uznesení zo dňa 20.9.2017 sp. zn. III. ÚS 572/2017, v ktorom je taktiež vyjadrené znepokojenie vo vzťahu k neustále sa sprísňujúcej právnej úprave ochrany spotrebiteľov v ich prospech a k neprimeranosti ochrany, poskytovanej súdmi spotrebiteľom: „Tento spôsob a miera ochrany spotrebiteľov, či už v právnej úprave alebo pri rozhodovaní súdov (ochrana tzv. „až za hrob“), ako sme v súčasnosti svedkami, môže (aj pri rešpektovaní potrebnosti plnenia si úloh štátu v tomto smere) v dlhodobejšom časovom horizonte priniesť až zhubné následky pre zdravý vývoj spoločnosti. Súčasný model (okrem rizika porušovania ústavy a ústavných princípov) totiž v praxi často vedie k tomu, že občania (spotrebiteľia) nebudú povinní ani zaviazaní splácať svoje peňažné dlhy vrátane istiny, ku ktorým sa dobrovoľne zaviazali, čo (na základe uplatnenia štátnej moci) v konečnom dôsledku zbavuje paušálne nie zanedbateľný počet ľudí zodpovednosti za svoje rozhodnutia a činy (parafráza známeho pravidla „dlhy sa nemusia platiť“).“ (ods. 8). Je potrebné zdôrazniť, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno pojať ako obranu pred ľahkomyselnosťou a nezodpovednosťou (rozsudok NS ČR zo dňa 29.6.2010 sp. zn. 23Cdo/1201/2009; ŠVESTKA, J. - SPÁČIL, J. - ŠKÁROVÁ, M. - HULMÁK, M. a kol.: Občiansky zákonník I. Komentár. C.H.BECK, Praha 2008, str. 408). V závere si dovoľil poukázať aj na závery nálezu pléna Ústavného súdu SR zo dňa 7.2.2018 PL. ÚS 11/2016-60: „aj keď je ochrana spotrebiteľov neoddeliteľnou súčasťou súčasného súkromného práva a postavenie spotrebiteľov je potrebné brať vážne, ochranu spotrebiteľov je nutné interpretovať triezvo, neutrálne ako akékoľvek inštitúty s tým, že táto ochrana je už súčasťou zákonnej normy a už nepotrebuje osobitnú expanzívnu interpretáciu nad rámec interpretačných štandardov vrátane teleologického výkladu.“ (ods. 46). Vzhľadom na prezentované skutočnosti a najmä s ohľadom na ničím nepreukázané a nepravdivé tvrdenia žalovanej (bez pripojenia akýchkoľvek dôkazných prostriedkov) považujeme odpor žalovanej v celom rozsahu za nedôvodný (resp. bez vecného odôvodnenia). K posúdeniu námietok žalovanej cez prizmu dobrých mravov Vzhľadom na tendenčnú procesnú obranu žalovanej sa žalobca domáha, aby ju súd osobitne posúdil aj cez prizmu dobrých mravov podľa § 3 ods. 1 OZ s analogickým poukazom na právne závery nálezu ÚS SR zo dňa 21.11.2017 sp. zn. III. ÚS 44/2017, publikovaného v prehľade vybraných rozhodnutí Ústavného súdu SR za obdobie I./2018 Senát III (vo vzťahu k uplatneniu práva v rozpore s dobrými mravmi na úkor protistrany), ktoré sú plne aplikovateľné aj v danom prípade: „Ústavný súd už vyslovil názor, že vo všeobecnosti nie je vylúčené, aby vznesenie námietky premlčania žalovaným mohlo byť považované za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, pretože výkon žiadneho práva nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. O takýto prípad však môže ísť iba výnimočne. V rozpore s dobrými mravmi môže byť však len taký výkon práva účastníkom v občianskom súdnom konaní, ktorý je výrazom zneužitia tohto práva na úkor druhého účastníka konania, pričom vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania môže o takýto prípad ísť len vtedy, ak druhý účastník konania márne uplynutie premlčacej doby nezavinil a voči nemu by za tejto situácie priznanie účinkov premlčania bolo neprimerane tvrdým postihom. Pre posúdenie tejto

primeranosti je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu, najmä vziať do úvahy charakter uplatneného práva, jeho rozsah a dôvody, pre ktoré právo nebolo uplatnené pred uplynutím premlčacej doby (II. ÚS 176/2011, IV. ÚS 542/2013).“ Podľa nálezu Ústavného súdu ČR zo dňa 8.11.2016 sp. zn. III. ÚS 2700/15: „Za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi je typicky nutno považovať prejavy šikany (tzv. dolus coloratus), tj. výkon práva učiněný primárně za účelem poškození či znevýhodnění jiného [nález ze dne 2. 4. 2001 sp. zn. IV. ÚS 22/01 (N 55/22 SbNU 5)], jakož i nepřiměřeně tvrdý výkon práva, jenž by se přičil spravedlivému řešení věci.“ V nadväznosti na citované závery ústavných súdov v SR a ČR apelujeme na súd prvej inštancie, aby prihliadol na všetky aspekty konania (správania sa) zainteresovaných strán a všetky významné okolnosti prípadu. Súlad výkonu práv a povinností s dobrými mravmi musí vychádzať z komplexného hodnotenia konkrétnej situácie, a to na oboch stranách sporu (nielen osoby vykonávajúcej určité právo, ale aj osoby dotknutej). Dobré mravy sú súhrnom etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržanie je často zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti (ZSP 56/2010). V daných súvislostiach by bolo krajne nespravodlivé a iracionálne, ak by mali byť žalovaní dlžníci výrazne ekonomicky a právne zvýhodnení iba v dôsledku formálnej aplikácie ZoSÚ, a to napriek dlhodobému porušeniu svojich zmluvných povinností. Opätovne akcentujeme, že protiprávny stav vyvolala žalovaná svojím nezodpovedným správaním, keď poskytnutí úver dlhodobo nesplácala riadne a včas. Žalobca bol preto nútený, po opakovanom zaslaní upomienok a neúspešných výziev na splatenie dlžných splátok, vrátane upozornenia žalovaných na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, žiadať o okamžité splatenie celého zostatku úveru v súlade s úverovou zmluvou a VOP.

6. Predmetom konania bol nárok žalobcu voči žalovanej na zaplatenie pohľadávky vo výške 5 101,13 eura s príslušenstvom. Žalobca špecifikoval uplatnenú pohľadávku nasledovne: nesplatená istina úveru vo výške 4 896,45 eura, nezaplatené úroky od vyhlásenia predčasnej splatnosti vo výške 150,68 eura a nezaplatených poplatkov vo výške 54,- eur.

7. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi, výsluchom žalovanej a zistil tento skutkový stav:

8. Zo zmluvy o úvere 1862993274 zo dňa 14.11.2018 súd zistil, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 5 000,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 96 splátkach vo výške 75,59 eura (69,59 eura výška mesačnej anuitnej splátky úroky + istina úveru a poistné vo výške 6,- eur) od 25.12.2018 do 25.11.2026, výška poslednej splátky 74,52 eura, pri fixnej úrokovej sadzbe 7,5 % ročne, RPMN vo výške 10,30 % a priemernej RPMN vo výške 8,87 %. Celková čiastka, ktorú mala dlžníčka zaplatiť bola určená vo výške 7 255,57 eura. V bode 2.3 zmluvy sú uvedené termíny splatnosti a rozpis započítania jednotlivých splátok na istinu, úroky, poistenie a poplatky s uvedením zostatku istiny po započítaní každej splátky pri splácaní úveru podľa zmluvy.

9. Listom zo dňa 25.6.2019 žalobca upozornil žalovanú na porušenie zmluvy o úvere a neuhradenie záväzkov napriek predchádzajúcej upomienke. Upozornil žalovanú, že ku dňu 25.6.2019 je pohľadávka žalobcu vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 323,36 eura pozostávajúcej z omeškania splátky vo výške 278,36 eura, poplatkov vo výške 27,- eur a poistného vo výške 18,- eur,. Vyzval žalovanú na splatenie dlžnej časti úveru s upozornením na možnosť predčasnej splatnosti úveru.

10. Listom zo dňa 22.7.2019 žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 22.7.2019 a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 5 101,13 eura.

11. Z aktuálneho stavu úveru žalovanej ku dňu 30.11.2019 (čl. 11 spisu) súd zistil, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 5 000,- eur a žalovaná doposiaľ žalobcovi zaplatila 3 splátky po 75,59 eura, t.j. spolu 226,77 eura (v mesiaci december 2018, január 2019 a február 2019). Z uhradenej sumy bolo započítaných na istinu 103,55 eura, na poistenie 18,- eur a na úroky 105,22 eura.

12. Na pojednávaní konanom dňa 14.6.2021 zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe a žalovaná poukázala na svoju zložitú sociálnu situáciu. Spolu s manželom a dvomi deťmi žije v rodinnom dome v Mlynárovciach u svojich rodičov. Žalovaná je poberateľkou pandemického rodičovského príspevku v sume 370 eura, ktorý bude poberať do septembra 2020 - 2021, kedy jej mladší syn nastúpi do školy. Manžel nevidí na jedno oko a je poberateľom čiastočného invalidného dôchodku v sume 140 eur mesačne. Starší syn je už plnoletý, ale stále navštevuje školu v odbore kuchár čašník. Mladší syn je alergik, preto majú zvýšené náklady na zdravotnú starostlivosť. Rodičom prispievajú 60 eur na elektrinu. Žalovaná žiadala o splátkový kalendár v maximálnej výške 20 eur mesačne.

13. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

14. Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekálých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

15. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

-13- 4Csp/40/2020

17. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201?ucinnost=21.2.2017>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 54 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/>>

pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=8.9.2016> alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

21. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

22. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu

-14- 4Csp/40/2020

spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) odplatu podľa osobitných predpisov, k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, t) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=8.9.2016>> a podmienky ich uplatnenia, u) právo

na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=8.9.2016>>, v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=8.9.2016>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=8.9.2016>>, z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=8.9.2016>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych

-15- 4Csp/40/2020

dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok. aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

23. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=8.9.2016>>, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=8.9.2016>>, s) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=8.9.2016>> a aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=8.9.2016>>, c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=8.9.2016>> alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=8.9.2016>> alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

24. Podľa § 215 ods.1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

25. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

26. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaná v postavení spotrebiteľa.

29. Právny vzťah účastníkov konania súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka.

-16- 4Csp/40/2020

30. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že žaloba je dôvodná a nároky uplatnené žalobcom sa neopierajú o neprijateľné zmluvné podmienky, preto súd neurčil neprijateľnosť žiadnej zmluvnej podmienky. Predmetná úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch. Predmetnou zmluvou o úvere žalobca poskytol žalovanej sumu 5 000,- eur a žalovaná doposiaľ zaplatila žalobcovi sumu 226,77 eura (z toho na istinu 103,55 eura). Žalobca si predmetnou žalobou uplatnil na istine presný rozdiel medzi poskytnutým úverom a vrátenou istinou vo výške 4896,45 eura (5 000,- eur - 103,55 eura). Ďalej si uplatnil nezaplatené úroky do vyhlásenia predčasnej splatnosti vo výške 150,68 eura a nezaplatené poplatky vo výške 54 eur (nesplatené poplatky za upomienky vo výške 36 eura a poisťné vo výške 18 eur). Žalobca v konaní preukázal zaslanie dvoch výziev na zaplatenie.

31. Podľa zmluvy sa strany dohodli, že žalovaná bude splácať predmetný úver mesačnou splátkou vo výške 75,59 eura po dobu 96 mesiacov, pričom posledná splátka bola vo výške 74,52 eura. Dohodnutý úrok bol vo výške 7,5 % ročne. Podľa údajov Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci november 2018 pri fixácii úrokovej sadzby nad 5 rokov (96 mesiacov) na úrovni 7,76 % ročne. Dohodnutá výška úrokov ako podstatná náležitosť úverovej zmluvy bola podľa názoru súdu platne dohodnutá v súlade s dobrými mravmi. Žalobca špecifikoval úroky z úveru do vyhlásenia predčasnej splatnosti vo výške 150,68 eura a po vyhlásení predčasnej splatnosti úroky z úveru neuplatňoval.

32. Žalobca v zmluve uviedol celkovú výšku úveru, výšku mesačnej splátky, počet mesačných splátok, špecifikáciu mesačnej splátky, výšku poslednej mesačnej splátky, úrokovú sadzbu, RPMN, priemernú RPMN, splatnosť prvej mesačnej splátky, termín konečnej splatnosti úveru, termíny splatnosti a rozpis započítania jednotlivých splátok na istinu, úroky poisťenie a poplatky s uvedením zostatku istiny po započítaní každej splátky po započítaní každej splátky pri splácaní úveru podľa zmluvy, čím naplnil ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca jasne a zrozumiteľne špecifikoval z čoho pozostáva mesačná splátka, v akej výške zaplatí žalovaná 1. až 95. splátku a v akej výške zaplatí 96. splátku.

33. Pokiaľ ide o výšku RPMN, v zmluve bola uvedená vo výške 10,30 % ročne. Podľa žalovanej mala byť RPMN 10,35 %. Žalobca poukázal na to, že pri výpočte RPMN postupoval podľa zákonného vzorca, kde použil všetky potrebné vstupné údaje a výsledok výpočtu zaokrúhlil postupom podľa prílohy č. 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na jedno desatiny číslo. Na druhej strane žalovaná na výpočet RPMN použila zrejme internetovú kalkulačku, ktorá nedisponuje všetkými vstupnými údajmi. Žalobca pre ilustráciu poukázal na údaje z nástroja zverejneného na portále <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>>, podľa ktorého je RPMN vo výške 10,21%. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. V prejednávanej príhode nebolo preukázané, že RPMN uvedená v zmluve bola uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa, ak rozdiel mohol byť spôsobený zaokrúhľovaním na jedno desatiny miesto a navyše rôzne internetové kalkulačky poskytujú rôzne výsledky.

34. Pokiaľ ide o námietku nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, túto považoval súd za nedôvodnú, pretože z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca bol od počiatku

-17- 4Csp/40/2020

veriteľom predmetnej úverovej zmluvy. Pokiaľ ide o vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, postupoval v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, čo vyplýva z listinných dôkazov predložených na čl. 12 a 24 spisu.

35. Pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú žalovanou, túto považoval súd za nedôvodnú, pretože zmluva bola uzatvorená dňa 14.11.2018 a žaloba bola podaná dňa 19.12.2019, teda do podania žaloby nemohla uplynúť všeobecná trojročná premlčacia doba pri uplatňovaní nárokov z tejto zmluvy. Navyše, splatnosť prvej splátky nastala dňa 25.12.2018 a každej nasledujúcej k 25. dňu v mesiaci až do vyhlásenia predčasnej splatnosti dňa 22.7.2019. Žiadna zo splátok v zmysle úverovej zmluvy nebola premlčaná a od vyhlásenia predčasnej splatnosti dňa 22.7.2019 do podania žaloby 19.12.2019 taktiež neuplynulá všeobecná trojročná premlčacia doba.

36. Žalobca listinami na čl. 50 a nasl. preukázal, že skúmal bonitu žalovanej, kde podľa vyjadrenia žalobcu išlo o predschválený úver, pri ktorom bol žiadateľke potvrdený príjem vo výške 300 eur (deklarovaný príjem vo výške 460 eur nebol dopytom do Sociálnej poisťovne potvrdený), výdavky žiadateľky boli overené dopytom do úverového registra, žiadateľka si uvádzala rodinný stav vydatá a 1 vyživované dieťa, banka žiadateľke poskytla úver vo výške 5 000,- eur na 8 rokov s mesačnou splátkou vo výške 69,59 EUR + mesačným poisťným za poistenie úveru vo výške 6,- eur. K vyššie uvedeným skutočnostiam žalobca zároveň predložil súdu reporty zo SRBI (Spoločný register bankových informácií), EOS KSI a Sociálnej poisťovne.

37. Pokiaľ ide o poistenie úveru, tak žalovaná si mohla uplatniť svoje nároky voči poisťovni pri splnení poisťných podmienok.

38. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 22.7.2019. Od konečnej splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť zákonné úroky z omeškania. Vzhľadom na dôvodnosť žaloby súd rozhodol tak, že zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 5 101,13 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4896,45 (z istiny) eura od 23.7.2019 (od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti) do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

39. Pokiaľ ide o žiadosť žalovanej o splátkový kalendár po 10/20,- eur mesačne, tomuto súd nevyhovел, pretože len splácanie istiny bez príslušenstva by vyžadovalo viac ako 21 rokov, neustále by narastali úroky z omeškania a dlžná suma by bola zo strany žalovanej takmer nesplateľná. Uvedená situácia by bola v neprospech nielen žalobcu, ale aj samotnej žalovanej. Navyše, splátkový kalendár ma význam len tam, kde dlžník ho aj vie reálne plniť. V uvedenom prípade by povolenie splátkového kalendára vo vyšších splátkach bolo pre žalovanú nerealizovateľné vzhľadom na jej príjmové a sociálne pomery.

40. O trovách strán, súd rozhodol podľa § 257 CSP, podľa ktorého, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Dôvody hodné osobitného zreteľa súd videl v sociálnych pomeroch žalovanej, tak ako ich vyššie popísal. Žalobca nenamietal skutkové tvrdenia žalovanej vo vzťahu k svojej príjmovej a sociálnej situácii a súd nemal vážne pochybnosti o pravdivosti jej tvrdení. Priznanie náhrady trov konania úspešnému žalobcovi proti žalovanej, by mohlo spôsobiť žalovanej existenčné problémy. Na druhej strane, súd nepredpokladá, aby nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi malo negatívny dopad na jeho ekonomickú situáciu.

Poučenie:

P O U Č E N I E : Odvolanie sa podáva lehote 15dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na

ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci

-19- 4Csp/40/2020

(zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).